

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

De Iustificazione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

2. Cor. 9.

non pepercit, sed eum pro nobis in omnes crucis formas exposuit, pro qua re nulla lingua pro dignitate eius erga nos misericordiam laudare potest. Sic affecti erga Deum, & in proximos pari affectu erimus, quos omni humanitatis officio demereri studemus, offerentes operum sacrificia. Quatenus autem baptizant, missant, publicitus prædicant, non sacerdotes proprie, sed ministri ecclesiarum dicuntur. 2. Cor. 4. Non nos ipsos commendamus, sed Iesum Christum. Nos autem, seruos uestros. Etiam si nunc quis baptizet, prædicet publice, modo offerat sacrificium iusticiæ, laudis, operum, oret pro alijs & pro se, priuatim suam familiam doceat sacerdos est. Non prius ministros suo honore, modo digne agant suum ministerium. Nam ecclesia uera has notas habet: Verbum Dei, & sacramenta. Prædicet uerbum, porrigat sacramenta, uerus minister est. Tantum de Christi & ecclesiæ sacerdotio simpliciter & crasse dixisse sufficit. Nunc de iustificatione eadem dexteritate dicam.

DE IUSTIFICATIONE.

Magna est cōcertatio Monachis & sacrificulis nostris, de ratione iustificationis. Sunt qui nituntur illi dicto Thomæ in prima secundæ, q. 109. articulo 6. Quatuor, inquit, requirunt ad iustificationem impij, scilicet gratiæ infusio. Motus lib. arb. in Deum per fidem, motus lib. arb. in peccatum per detestationem, & remissio culpæ, quæ longius uidentur rem depingere. Nos sciamus in iustificatione hæc tria inesse: Peccati remissio, personæ acceptio, & uitæ æternæ donatio. Verbum autem iustificandi forense uerbum est, idem quod iustum declarare, pronunciare, & iusticia significat acceptionem, idem quod acceptus seu gratus. Porro qui fide in Christum præditi sunt, iustificati sunt, accepti ac grati,

grati, quibus remissa sunt peccata, & sunt haeredes omnium bonorum spiritus. In hac autem controuersia fides Paulo significat non historiae tantum notitiam, sed & fiduciam misericordiae Dei. Quod autem sola fides iustificat in censurarum condemnatione, & scripturis sacris, & doctorum testimonijs comprobatur. Ceterum duplex est iusticia, interna, externa. Et homo ut duplex est, ita dupliciter debet iustificari, fide coram Deo, quia oculi domini respiciunt fidem, Iere. 5. Operibus coram hominibus. Reddamus ergo Deo, quae sunt Dei, hominibus quae sunt hominum. Sumus enim omnes ex aequo debitores, Rom. 8. Deo & hominibus, hoc diuersum est iudicium. Deus iudicat ex fide, & ex fide aestimat opera. Primum enim respicit ad personae fidem, ad Abel, dehinc ad munera. Nam quicquid non proficiscitur ex fide, non placet Deo. Si persona fide fuerit accepta, placent & personae opera. Quod enim natum est ex spiritu, spiritus est. Homines uero ex operibus, quae testimonia ac signa, sunt explorant fidem, nam arbor ex fructibus cognoscitur. Reddamus ergo inuisibilem partem nostri, id est, fidem inuisibili creditori Deo, uisibilem uisibili, hominibus scilicet. Ceterum si quis uult ut sua opera, uita, uerba, conuersatio placeant Deo, fide sit iustus necesse est, & non opera faciunt iustum, sed iustus fide facit bona opera. Adhuc utraq; iusticia habet sua praemia. Iusticia fidei, aeterna ac spiritualia. Iusticia operum etiam sine fide facta, temporalia ac humana. Rom. 4. Si Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. Et 13. Fac bonum, et habebis laudem. Causam non nescimus quare homines bene operari debeant. Propter necessitatem. Exigit enim Deus necessario utramq; iusticiam. Qui diligit Deum, diligat & proximum. Propter dignitatem. Magna profecto operum dignitas, quibus Deus glorificatur, ei gratiae agunt, & fratres aedificantur. Hi namq;

h a debent

Iusticia est dñp

Jerem. 5.

Roma. 8.

Roma. 9. et 13.

charitas dñi habet oculos

math. 2.
Galat. 5.

ephes. 2

Beda

Gregorius

debent esse fines bonorum operum, propter præmia ut dixi, ut sint signa, testimonia, ac exercitia fidei, sed quantum discriminis est inter arborem & eius fructus, tantumdem inter Adam & fidei opera, fide agimus cum Deo, charitate cum Deo & hominibus. Hinc est quod uulgo dici solet, fidem monoculam esse, quæ tantum Christi dignitatem intuetur, Charitatem duos habere oculos, dextro Deum, sinistro fratres intueri. Oculi mei semper ad dominum. Dilige dominum Deum tuum &c. & proximum perinde atque teipsum. Huc quadrat & seruitutis partitio, Fidei seruitute soli Deo. Mat. 4. Illi soli seruias. Charitatis seruitute fratribus obligamur. Gal. 5. Ex charitate seruite inuicem. Et fructus fidei, seu bona opera, siue nostras uirtutes a conditione iustificationis, id est, a causa, non ab effectu excludimus. Excludimus non ut non sequantur fidem, cum arbor bona malos fructus ferre non possit, sed ne sint causa nostræ salutis seu iustificationis, nam hanc causam reijcimus in Christi beneficium, & Dei Opt. Max. indebitam misericordiam, de qua nobis præsumendum est. Et fides cum sit gratuitum Dei donum, non debemus credere, quod ex condigno uel ex congruo uel operum respectu detur, sed gratis sine ullo respectu dignitatis nostræ. Ephe. 2. Dei donum est, non ex operibus. Non pigebit huc adscribere illud Bedæ Acto. 10. Non uirtutibus, inquit, ad fidem, sed fide pertingit ad uirtutes, ut B. papa Gregorius exponit; Cornelius non operibus ad fidem, sed fide uenit ad opera. Calefactio aeris sequitur ortum Solis, & tamen non est causa ortus Solis. Bona opera sequuntur fidem, quia charitas indiuisse adhæret fidei, tamen bona opera non sunt causa fidei nostræ. A conditione itaque iustificationis, non a sequela excludimus opera.

Tantum in præsentia de hac causa dixisse sufficiat, & credo dubijs quoque consciētis hæc satisfacere. Nihil enim contra

tra

tra scripturarum inuiolabilem auctoritatem mihi uideor
dixisse. Ecclesia tamen Christi iudicet hæc mea scripta,
cuius iudicio me ita submitto, ut facile, si in fidei regulam im-
pegerim, sim a sententia mea discessurus. Testor tamen De-
um & conscientiam meam, ea scripsisse me, quæ pro meo iu-
dicio, scripturæ Analoga sunt. Neq; etiam dubito, quin pius
lector facile iudicet, Monacho isti impuro, & eius magistro
Fabro, me respondisse pro meo modo satis grauiter. Tibi
autem Domine Emerice, Patrone Singularis, hæc mea scri-
pta ita offero, ut sperem, te pro singulari tua, tum pietate
tum doctrina, non solum ea lecturum libenter, sed etiam
contra hostes Christi & Euangelij eius, grauiter defensu-
rum esse. Quod si quid in his desiderabis, libenter & tibi &
toti ecclesiæ rationem fidei meæ uberiolem dabo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN